

масових заходів у населених пунктах, де вони дислокуються. Через незадовільний рівень фінансування такої роботи державним бюджетом зазначені підрозділи змушені виживати в складних економічних умовах, укладати договори щодо охорони приватних підприємств, банківських установ та інших приватних структур.

Забезпечити відповідний правопорядок лише силами державних інституцій, ураховуючи соціальні (насамперед економічні) негаразди громадян, дуже складно.

Терещенко Б.А.

курсант 2 курсу ФПФПМГБ
ННПФПМГБВВ НАВС

Науковий керівник:

Радзівон С.М., доцент кафедри
організації охорони громадського
порядку НАВС, к.ю.н.

ВЗАЄМОДІЯ МІЛІЦІЇ З ІНШИМИ ДЕРЖАВНИМИ ОРГАНАМИ ПРИ ВИКОНАННІ ОСНОВНИХ ЗАВДАНЬ ДІЯЛЬНОСТІ

Здійснення в Україні правоохоронної діяльності уповноваженими органами держави на сьогоднішній день не можна вважати задовільним. Криміногенна обстановка, стан захисту прав і свобод громадян викликає незадоволення населення і є реальною загрозою національній безпеці та процесу реформ, які проводяться в нашій державі. Серед основних причин слід назвати відсутність належно організованої та ефективної взаємодії у діяльності правоохоронних органів.

Взаємодія міліції з іншими державними органами – це їх спільна, узгоджена за місцем, часом та метою діяльність, спрямована на найбільш ефективне виконання правоохоронних завдань та оптимальне використання наявних можливостей.

Правовою основою взаємодії міліції з іншими державними органами є:

- Закони України «Про міліцію», «Про оперативно-розшукову діяльність», «Про попередження насильства в сім'ї», «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю», «Про боротьбу з тероризмом» та ін.;

- нормативно-правові акти Кабінету Міністрів України (Постанова Кабінету Міністрів України від 22 серпня 2012 р. № 783 «Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів, які здійснюють заходи у сфері протидії торгівлі людьми»);

- спільні відомчі накази центральних органів виконавчої влади (Інструкція „Про взаємодію правоохоронних та інших державних органів України у боротьбі зі злочинністю”, затверджена МВС України, СБУ, Державного комітету у справах охорони державного кордону України,

Державної митної служби України, Національної гвардії України, Міністерства оборони України, Міністерства юстиції України; наказ Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту і МВС України від 07.09.2009 № 3131/386 «Про затвердження інструкції щодо порядку взаємодії структурних підрозділів, відповідальних за реалізацію державної політики щодо попередження насильства в сім'ї, служб у справах дітей, центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді та відповідних підрозділів органів внутрішніх справ з питань здійснення заходів з попередження насильства в сім'ї»; наказ СБУ та МВС України від 03.05.2012 № 169/391 «Про взаємодію Служби безпеки України та Міністерства внутрішніх справ України в питанні розшуку осіб» та ін.

Відомо, що будь-яка соціально-корисна діяльність повинна здійснюватися відповідно до певних принципів. Основні принципи взаємодії міліції з іншими державними органами:

- законність;
- науковість;
- плановість;
- безперервність та систематичність;
- зкоординованість;
- оперативна маневреність;
- професіоналізм;
- активність та ініціативність;
- пропорційно-компетентна відповідальність;
- раціональний розподіл і використання можливостей взаємодіючих суб'єктів.

Різноманітність завдань, динаміка і варіативність конкретних умов, в яких функціонують правоохоронні органи, визначають різноманітність їх форм взаємодії. За ступенем прояву прямих горизонтальних зв'язків всі форми взаємодії міліції з іншими державними органами можна розділити на такі блоки:

1) групові форми взаємодії (безпосередній контакт співробітників у складі різноманітних за призначенням груп). Наприклад: спільне патрулювання, розслідування та розкриття конкретного злочину у складі спільної слідчо-оперативної групи;

2) спільне проведення заходів (можлива дистанційна участь у досягненні наміченої мети). Наприклад: спільне проведення перевірок суб'єктів господарської діяльності, проведення оперативно-профілактичних операцій „Ринок”, „Акциз”, „Октян”, „Інтелект”, спільні навчання, заходи щодо попередження насильства в сім'ї, соціальна робота із сім'ями, які опинились в складних життєвих обставинах;

3) надання взаємодопомоги (переважно заочна, опосередкована, дистанційна участь у рішенні поставленого завдання). Наприклад: обмін інформацією за запитом або ініціативно, виконання доручень, обмін передовим досвідом.